

Ivar Nørgaard (S):

Det er hævet over enhver tvivl, at svig med EU-midler er et stort og voksende problem, alene på grund af forøgelsen af EU-midlerne og ophævelsen af de indre grænser. Fristelserne til svig vokser også med afstanden mellem dem, der modtager midlerne, og dem, der bevilger og fordeler dem. Et andet problem er, at det er de nationale myndigheder, der skal sikre kontrollen og i givet fald afstraffelsen. Jo mildere kontrollen og afstraffelsen er, des større økonomisk fordel beholder det pågældende land og dets borgere.

Et andet væsentligt problem består i, at den grå og sorte økonomi er mere udbredt i nogle lande end i andre. Som nævnt af de to ministre har Danmark ført en høj profil i bekæmpelsen af svig både ved drøftelserne i Det Europæiske Råd, i Ministerrådet og sidst gennem fremlæggelsen af den danske note.

Også på det traktatmæssige område er der sket fremskridt: Maastricht-Traktatens nye bestemmelser om muligheden for at idømme medlemslandene tvangsbøder, hvis de ikke har overholdt deres forpligtelser i henhold til Traktaten, og Traktatens bestemmelser om, at Revisionsretten får forhøjet sin status som institution i lighed med Rådet, Kommissionen, Europa-Parlamentet og Domstolen.

Som jeg havde mulighed for at omtale ved debatten i formiddags og i eftermiddags, er der som forberedelse til den næste regeringskonference, hvor man skal tage stilling til de forskellige institutioners beføjelser, store muligheder for, at der nu kan gøres en ekstra aktiv indsats for at øge effektiviteten af kontrollen, og jeg tænker her på, at vi for det første har muligheden for at påvirke, som jeg også nævnte i formiddags, den beretning eller rapport, som Ministerrådet selv skal stå for, og dernæst får vi den direkte mulighed, når vi skal udpege en person og senere løbende have drøftelser med ham om, hvordan det går i det arbejdsudvalg, som skal forberede regeringskonferencen. Der mener jeg i lighed med det, fru Annette Just just fremførte, at Europa-Parlamentet er det eneste overnationale organ, der har virkelig mulighed for at øve kontrol med Kommissionen og i visse situationer også med de nationale regeringer, nemlig hvorvidt de nationale regeringer implementerer det, som de har været med til at vedtage nede i Ministerrådet, og dér

har vi jo desværre eksempler på, at det kniber i nogle lande. Heldigvis kan vi prale af, at det ikke gælder vores eget land, men der er nogle lande, der meget ivrigt går med til beslutninger i Ministerrådet, men ikke følger dem op hjemme i deres egen administration. Jeg tror, det vil være vigtigt, hvis vi kan pålægge det arbejdsudvalg, der skal nedsættes, den helt konkrete opgave nærmere at udarbejde bestemmelser for, hvordan en sådan effektiv kontrol kan foregå i samarbejde med Revisionsretten. Det er nemlig meget muligt, at det kræver yderligere beføjelser også af institutionel art ud over dem, man har i øjeblikket, for det viser sig jo, at det kniber som også påpeget af ministrene og fru Annette Just med at få fulgt op, hvad Revisionsretten konstaterer bør rettes. Det bliver kun i desværre temmelig få tilfælde – der er nogle, der har beregnet det til 7 pct. af tilfældene – og det må jo siges at være lidt ringe.

Derfor er det en væsentlig opgave, og jeg håber, at Markedsudvalget i samarbejde med regeringen kan være med til at udforme de konkrete foranstaltninger, vi fra dansk side bør forelægge for at få en sådan beføjelse til Europa-Parlamentet ved næste regeringskonference.

Jeg skal slutte med på vegne af samtlige partier minus Fremskridtspartiet at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at der er behov for en mere aktiv og bevidst indsats for at modvirke svig med EU's midler.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at arbejde for

- at de nye bestemmelser i Maastricht-Traktaten anvendes til bekæmpelse af svig, herunder muligheden for at idømme tvangsbøder,
- at der sikres en effektiv opfølgning af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i København i juni 1993,
- at målene i den danske note om svig aktivt fremmes, herunder gennem udarbejdelse af et konkret handlingsprogram for bekæmpelse af svig i EU,
- at styrke Europa-Parlamentets praktiske muligheder for at kontrollere forbrug af EU-midler,
- at undersøge mulighederne for at kunne modregne i EU-støtte i tilfælde af dokumenteret svig.